community

The New Apostolic Church around the world

03/2025/LV

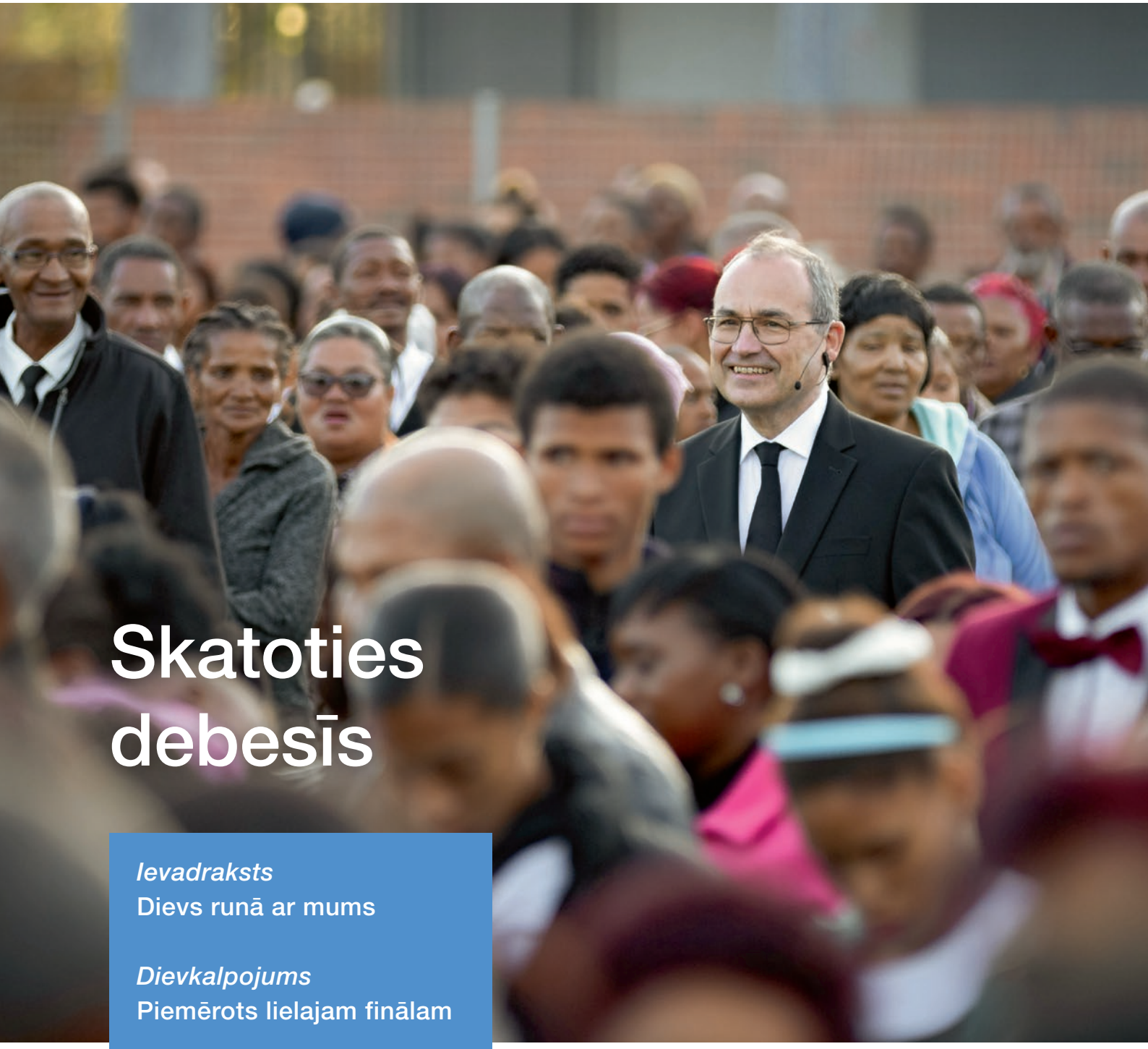

Skatoties debesīs

Ievadraksts
Dievs runā ar mums

Dievkalpojums
Piemērots lielajam finālam

Baznīcas doktrīna
Pestīšana un atpestīšana

New Apostolic Church
International

Ievadraksts

3 Dievs runā ar mums

Dievkalpojums

4 Piemērots lielajam finālam

Reģionālā daļa

10 Apriņķa apustuļa Pošela dievkalpojums Rīgas dievnamā

Bērnu stūrītis

12 Pēteris noliedz Jēzu

14 Alfrēda apmeklējums Parīzē (Francija)

Doktrīna

16 Ko nozīmē pestīšana un atpestīšana

Titulattēls: Dienvidāfrikas Jaunapustuliskā baznīca
Aizmugures attēls: Dienvidāfrikas Jaunapustuliskā baznīca

Dievs runā ar mums

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Dievs ir piešķīris cilvēcei īpašu vietu savā radīšanā. Dievs runā ar cilvēku. Viņš nerunā ar kalniem, kokiem vai kazām. Vienīgā būtne, ar kuru Viņš runā, lai paziņotu viņam savu gribu, ir cilvēks, un Dievs visu laiku ir runājis ar cilvēku.

Viņš runāja tieši ar pirmajiem cilvēkiem. Vēlāk Viņš arī ļoti tiešā veidā runāja ar Ābrahāmu. Viņš nerunāja tieši ar Izraēla tautu. Tas būtu biedējis cilvēkus. Tāpēc viņš runāja ar Mozu, kad Viņš gribēja ar kaut ko dalīties, un Mozus to pastāstīja izraēliešiem. Vēlāk Dievs runāja caur praviešiem.

Tad nāca Jēzus Kristus. Dievs kļuva par cilvēku. Jēzus runāja tieši ar cilvēkiem. Kad Jēzus atgriezās pie sava Tēva, Viņš sūtīja Svēto Garu un Savus apustuļus. Viņiem Jēzus apsolīja: "Kas jūs uzņem, tas uzņem mani; un kas mani uzņem, tas uzņem to, kas mani sūtījis." (Mt 10:40)

Dievs izmanto dažādus veidus, lai mūs uzrunātu šodien. Dievs var runāt ar mums, lasot Bībeli un caur Svēto Garu, kas runā ar mums mūsu domās. Bet galvenokārt caur apustuļiem. Spredīkī Dievs mums atklāj, kas jādara, lai iegūtu pestīšanu. Tāpēc mums ir svarīgi dzirdēt Dieva vēstnešu sludināto vārdu. Viņi ir un paliek grēcīgi cilvēki, bet Dievs viņus svēta, lai viņi varētu sludināt evaņģēliju. Spredīkis var būt nepilnīgs, bet, ja mēs ticam Jēzum Kristum, klausāmies Viņa vēstnešos un esam apņēmušies darīt to, ko Viņš mums saka, tas mūsos pamodinās mieru, prieku un cerību. Tas stiprina mūsu ticību, paplašina mūsu zināšanas, baro mūsu mīlestību un, visbeidzot, tas sagatavo mūs Kristus atgriešanās brīdim.

Ar sirsnīgiem sveicieniem, jūsu,

Žans Luka Šneiders

Piemērots lielajam finālam

Attēls: Andreļs Lifantijevs

Neilgi pirms Ziemassvētkiem, 2024. gada 15. decembrī, pirmapustulis Žans Luka Šneiders vadīja dievkalpojumu Omskā (Krievija).

Lūkas 21:28

Un kad tas sāk piepildīties, tad stiprinaities un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas.

Sirsnīgi mīļie brāļi un māsas, man jāsaka, ka esmu īpaši pateicīgs mīļajam Dievam, ka mēs šodien varam piedzīvot šo dievkalpojumu kopā un ka es kādu dienu atkal varu būt Krievijā. Man ir regulāras iespējas tikties ar apustuļiem Akčurinu un Lazarevu, bet es patiešām jutu vajadzību atkal būt kopā ar jums šajā valstī un būt sadraudzībā ar saviem brāļiem un māsām. Un es esmu tikpat laimīgs kā mazs bērns, ka tas ir kļuvis iespējams. Tas nav par mani personīgi, bet man ir svarīgi, lai mēs varētu turpināt kopā sagatavoties Jēzus Kristus atgriešanās brīdim. Tas ir mūsu kopīgais mērķis, un es priecājos redzēt, ka arī mani brāļi un māsas Krievijā turpina gatavoties. Tagad jūs varat teikt: "Jā, jūs to teicāt pirms pieciem gadiem, kad bijāt Krievijā. Un tas Kungs Jēzus joprojām nav atnācis. Kad Viņš patiesībā

nāks?" Es nezinu. Es varu teikt tikai to, ko saka Bībele: Viņš nāks, kad laiks būs piepildījies. Tas ir vienīgais, ko mums saka labais Dievs. Neuztraucies! Viņš nāks, kad piepildīsies laiks. Tā tas jau bija ar ebrejiem tajā laikā. Viņiem ir apsolījums, Dieva apsolījums, ka nāks Mesija. Un tas prasīja ļoti ilgu laiku. Bet apustulis Pāvils teica: "Kad piepildījās laika pilnība, piedzima Jēzus." Un ko tas nozīmē "kad piepildījās laiks"? Tas nenozīmē, ka Dievam bija jāgaida, kamēr kaut kas notiek šeit un kaut kas notiek tur, un tad visi nosacījumi ir izpildīti. Dievam nebija jāgaida, kamēr kaut kas notiks uz zemes, lai Viņš varētu sūtīt savu Dēlu. Kad laiks ir piepildījies - tas vienkārši nozīmē: ja Dievs ir nolēmis, tas ir izlemts, tad Viņš ir sūtījis Viņu. Svētais Gars mums ir teicis: "Jēzus atkal nāks!" Un mācekļi toreiz jau teica: "Jā, kad tas notiks? Pēc kādām zīmēm mēs varam zināt, ka nāks tas Kungs Jēzus?" Un atbilde ir tāda pati: kad laiks būs piepildījies. Tātad nav tā, ka Dievam ir jāgaida, kamēr kaut kas notiks uz zemes, ka nosacījumi ir izpildīti, un tad, kad cilvēki ir kārtībā, tad Dievs var sūtīt Dēlu. Dievs nav atkarīgs no tā, kas notiek uz zemes. Viņš arī mani negaidīs. Viņš sūtīs savu Dēlu, kad Viņš to nolems. Varbūt ir zīme, pēc kuras mēs varam zināt, ka tas Kungs nāks? Un tas Kungs teica: "Nē, jūs to nevarat zināt." Viņš nāks laikā, kad jūs to nemaz negaidīsiet. Nebūs ārēju pazīmju. Jūs nevarat aprēķināt: ak, tagad tas ir noticis un tas ir noticis, tagad Tas Kungs var nākt. Jēzus teica: "Neviens nevar zināt dienu un stundu, nedz to aprēķināt." Viņš vienkārši nāk labā brīdī. Tātad nav ārēju zīmju, kad jūs varētu teikt: "Tagad tam Kungam ir jānāk." Kristus atgriešanās laiks nav atkarīgs no tā, kas notiek uz zemes. Dievs ir Dievs. Viņš dara tieši to, ko vēlas un kad to vēlas. Viņš nav atkarīgs no cilvēkiem. Bet tagad jūs droši vien sakāt: "Jā, bet tas Kungs Jēzus ir uzskaitījis visu Mateja evaņģēlijā, Lūkas evaņģēlijā, kas notiks pēdējā laikā." Tas ir pareizi. Tas Kungs Jēzus ir runājis atkal un atkal par pēdējo laiku, par pēdējiem laikiem, par visu, kas notiek, par visu, kas notiks. Bet jums ir jāapzinās, ko Jēzus domāja, kad Viņš runāja par pēdējo laiku, par pēdējiem laikiem. Jēzum Kristum ir sācies pēdējais laiks - Vasarsvētki ar Svētā Gara izliešanu. Tas bija Jēzus beigu laiku sākums. Tas sākās pirmajā Vasarsvētku dienā un beigsies ar Pēdējo tiesu. Šis ir Jēzus beigu laiks. Un, kad Viņš runāja par to, kas notiks pirms Viņa atnākšanas, Viņš aprakstīja visu, kas bija noticis kopš pirmajiem Vasarsvētkiem, kopš Viņš atgriezās pie Tēva. Un tā mums ir jāsaprot Viņa evaņģēlijs. Tas, ko Viņš raksturoja

Neatkarīgi no tā, kas notiek, tagad ir pienācis laiks skatīties debesīs.

kā beigu laikus, attiecas uz visiem kristiešiem no baznīcas sākuma līdz baznīcas beigām. Viņš teica: "Beigu laikos būs karš un iznīcināšana." Jā, un ebreji to piedzīvoja ļoti ātri. Septiņdesmit gadus pēc Kristus romieši ieradās un iznīcināja Jeruzālemes pilsētu un templi. Viņš teica, ka beigu laikos kristieši tiks vajāti. Pirmie kristieši to piedzīvoja desmit gadus vēlāk. Viņi tika vajāti. Jēzus teica: "Nāks arī viltus pravieši. Viņi teiks: "Te ir Kristus, un tur ir Kristus, kas dara lielus brīnumus."" Un Pāvils to jau pieredzēja, ka nāca cilvēki, kas teica: "Mēs arī esam apustuļi, un mums ir jāsaprot evaņģēlijs šādā veidā. Arī Kristus ir ar mums." Viņš runāja par dabas katastrofām. Viņš runāja par daudziem nepatīkamiem apstākļiem. Brāļi un māsas, un, ja jūs ieskatāties vēsturē, jūs saprotat, ka tas vienmēr ir bijis kopš paša sākuma. Protams, katra paaudze domā: tas, kas notiek mūsdienās, ir tik slikti. Nekad nav bijis tik slikti. Bet tas ir ļoti egocentriski. Man vienmēr jāsaka: "Labi, šodien ir slikti, bet vai jūs būtu vēlējušies dzīvot Otrajā pasaules karā? Vai jūs būtu vēlējušies būt vergi 15. gadsimtā? Vai jūs būtu vēlējušies dzīvot laikā, kad bija bads un cilvēki gāja bojā, jo viņiem nebija ko ēst?" Ja jūs esat mazliet godīgi un skatāties atpakaļ un apkārt, tad jums ir jāatzīst: pat ja šodien ir slikti, ir bijuši sliktāki laiki. Un tas ir pierādījums tam, ka mēs nevaram teikt: "Tā kā tas ir šodien, tāpēc tagad tam Kungam ir jānāk." Tas, ko Kungs Jēzus ir aprakstījis, ir noticis pastāvīgi kristietības vēsturē. Tāpēc Viņš negribēja teikt: "Ja tas notiks, tad es nākšu." Viņš teica: "Ja tas notiek, tad jums ir jārīkojas tā un tā." Tā ir atšķirība. Kad šādas lietas notiek, jums ir jāceļas un jāskatās uz augšu. Dārgie brāļi un māsas, tas ir vēstījums mums šodien, tāpat kā katru reizi kristietībā. Neatkarīgi no tā, kas notiek pasaulē, neatkarīgi no tā, kas notiek jūsu dzīvē pašlaik, tagad ir pienācis laiks piecelties un skatīties uz debesīm. Un tas ir arī vēstījums mums šodien un vēstījums visiem Dieva bērniem pasaulē. Tagad, šajā laikā, iztaisnojieties, piecelieties! Tātad mēs nevaram nākt pie Dieva un teikt: "Jā, bet šajos apstākļos es vairs nevaru būt uzticīgs." Dievs mums saka: "Celies!" Tagad un šodien šajā situācijā: "Celies, nepaliec tur!" Citiem vārdiem sakot, nepadodieties. Mēs varam būt vīlušies, jo tas Kungs vēl nav atnācis. Mēs esam vīlušies, jo situācija pasaulē mums nav piemērota, dzīve mums nav piemērota. Mēs esam vīlušies, mēs bijām iedomājušies mūsu baznīcas attīstību citādi. Padomājiet par mācekļiem, kad Jēzus viņiem teica, ka tagad Viņš tiks arestēts un mirs. Tad viņi devās kopā ar Viņu uz Ģetzemani, un, kā saka Bībele, viņi aizmiga skumjās. Viņi bija tik skumji un tik vīlušies, ka viņi gulēja. Un tas būtu lielais risks. Mēs to visu iztēlojāmies pavisam citādi. Un labais

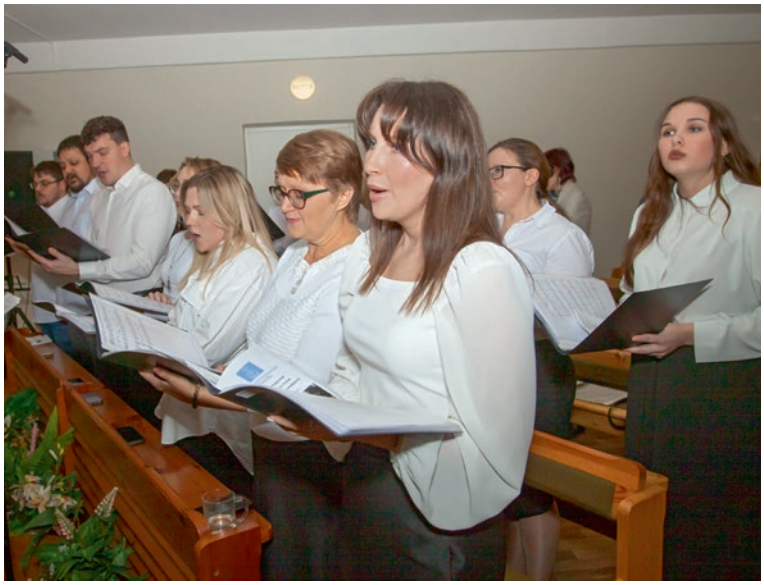

Celies, gaidi to Kungu

Kungs mums nedeva to, ko mēs gribējām. Un situācija ir pilnīgi atšķirīga no plānotās. Mēs iedomājāmies, ka tas viss ir pilnīgi atšķirīgs. Tas viss izskatās pilnīgi atšķirīgi. Un tad jūs esat vīlušies. Un tad pastāv risks aizmigt no skumjām un vilšanās. Un Svētais Gars mums saka: "Nē, celies! Šodienas situācija nav iemesls aizmigt. Celies, turpini, nepadodies!" Piecelties nozīmē arī: gaidīt to Kungu. Jā, ir dažādas situācijas. Jā, ir dažādi cilvēki, piemēram, mūsu ģimenē. Daļa no mūsu ģimenes, kad kaut kas ir nenovēršams, nekad nesteidzas. Un patiešām, viņi vienmēr nāk par vēlu. Vēl viena mūsu ģimenes daļa ir gatavi sākt pusstundu pirms tikšanās. Saskaņā ar moto: jūs nekad nezināt, kas notiks. Būsim gatavi pusstundu iepriekš. Es nesaku, ka daži ir labi, bet citi ir slikti. Protams, mana sieva ir labajā pusē, es esmu sliktajā pusē, bet, garīgi runājot, manas bažas ir par to, ka dažreiz es baidos - Dieva bērni joprojām sēdēs un teiks: "Jā, mēs gaidām to Kungu, bet redzēsim, kad Viņš nāks." Svētais Gars mums saka: "Celies, gaidi to Kungu!" Tas nozīmē, ka ir jārada zināma spriedze. Tas Kungs drīz nāks. Man kaut kas jādara. Man ir jābūt gatavam, nevis tikai jāsaka: "Jā, es ticu, ka tas Kungs nāk. Kādā brīdī Viņš atnāks." Nē, mums vajadzētu būt dzīvai cerībai, dzīvot zināmā spriedzē. Tas Kungs nāk! Man ir jāsteidzas. Es gribu būt gatavs, kad Viņš atnāks. Tad Svētais Gars mums saka: "Jā, gatavojoties jums ir jāsamierinās ar savu tuvāko un jāpiedod viņam." "Jā, es zinu," - bet gadu vēlāk viņi joprojām nav samierinājušies. "Jā, es zinu, man jābūt gatavam. Man tas joprojām ir jāpārvar, man ir jāmainās. Man joprojām vajadzētu atrisināt problēmu." Bet sešus mēnešus vēlāk joprojām nekas nav noticis. Jums ir jājautā sev: "Jā, vai es tiešām gaidu To Kungu? Vai es tiešām domāju, ka Viņš var nākt jebkurā brīdī?" Man ļoti skaidri jāsaka: acīmredzot nē. Jūs neko nedarāt. Jūs paliekat sēžam savā krēslā. Pat nesperat soli pretī nākamajam. Un jūs neko nedarāt, lai mainītos. Jūs varat ticēt Kristus atgriešanās brīdim, bet jūs to negaidāt. Celieties augšā! Sagatavojieties! Dariet kaut ko! Pārvariet, mainieties, samierinieties,

Apriņķa apustulis Tomass Deubels

Apustulis Gerds Kiselbahs

Apriņķa apustulis Rūdigers Krause

Apustulis Marats Akčurins

piedodiet! Citiem vārdiem sakot, dariet to, ko labais Kungs no jums prasa. Atkal, ja mūsos dzīvo šī dzīvā cerība, šī spriedze, tad mēs šodien vēlamies būt gatavi un darīt visu iespējamo, lai darītu to, ko labais Kungs šodien no mums prasa. Un, es būšu godīgs, es sludinu arī sev. Man arī ir jādara tas, ko es sludinu. Un man jāatzīst: dažreiz man ir nepieciešams mazliet ilgāks laiks, lai to izdarītu pats. Un es būšu godīgs: man joprojām ir jākļūst labākam. Bet pirmapustuļa statuss man nedod nekādas priekšrocības, gatavojoties tā Kunga dienai. Ja es nedarīšu visu nepieciešamo, es tur nebūšu. Tam vispār nav nekāda sakara ar manu amatu. Mums visiem ir jāsagatavojas. Celieties, iztaisnojieties!

Jēzus atsaucās uz Jesajas vārdu, Jesaja teica: Celies un kļūsti gaisma." Mūsdienu valodā varētu teikt: "Atveries, kļūsti redzams." Tas ir arī risks kristiešiem, ko viņi vēlas slēpt. Jūs nevēlaties piesaistīt uzmanību. Lai nebūtu problēmu, jūs vienkārši neko nedarāt. To, ko dara pārējie, darāt arī jūs. Jūs ļaujaties straumei. Jūs nevēlaties piesaistīt uzmanību. Jūs vēlaties būt pēc iespējas ērtāki. Un Jēzus mums saka: "Nē, tas tā nedarbojas. Jūs nevarat vienkārši iet kopā ar pūli. Jums ir jāatzīst Jēzus Kristus." Un, ja jūsu tuvākais dara kaut ko, kas neatbilst Jēzum Kristum, tad jums ir jāsaka: es nevaru tam piekrist. Es to nevaru teikt tagad. Es to nevaru izdarīt tagad. Kāpēc ne? Visi to dara. Nē, es esmu kristietis. Kristietis nevar tā uzvesties." Un tas dažreiz ir ļoti konkrēti. Arī šeit Svētais Gars mums saka: Celies! Atzīsti Jēzu Kristu. Neļauj sev kaut ko uzspiest. Tu esi kristietis. Ir lietas, ko tu nevari darīt. Ir lietas, ko tu nevari pateikt. Ej uz priekšu. Parādi, ka esi kristietis." Tas nenozīmē, ka mums ir jāpievērš visi iedzīvotāji, bet redzēsim un sapratīsim: es esmu kristietis. Celieties, paceliet galvas. Tas nozīmē: meklējiet augšup. Jā, tas joprojām eksistē, cilvēkiem ir tendence vienmēr skatīties uz to, kas nedarbojas. Es esmu teicis daudzas reizes: "Neskatieties uz to, ko velns dara, paskatieties, ko Dievs dara." Turpināsim meklēt augšup. Kas tur ir? Tur augšā ir mūsu Dievs, mūsu Tēvs. Jēzus teica: "Mans Tēvs ir lielāks par visiem." Dārgie brāļi un māsas, es gribētu to ierakstīt dziļi mūsu visu sirdīs. Mūsu Tēvs ir lielāks par visiem. Neaizmirstiet to, paskatieties uz Viņu. Viņš joprojām kontrolē situāciju. Nekas nenotiek bez Viņa atļaujas, un Viņš pārliecinās, ka nekas nevar Viņu atturēt no Viņa pestīšanas ieceres. Lai ko darītu Gars no apakšas, nekas nevar kavēt Dieva pestīšanas ieceri. Mūsu Tēvs ir lielāks par visiem. Ir situācijas, kuras mēs absolūti nesaprotam. Tad paskatīsimies uz augšu. Mūsu Tēvs ir lielāks par visiem. Pat ja es Viņu nesaprotu, es zinu, ka Viņš nekļūdās. Skatieties uz Jēzu Kristu. Viņš beidzot ir pārvarējis ļaunumu. Viņš ir uzvarējis grēku un nāvi. Un Viņš mūs ir izvēlējies. Viņš vēlas, lai mēs būtu kopā ar Viņu mūžīgi. Viņš vēlas mūs piesaistīt pie Sevis. Pat mūsdienu situācijā paskatieties uz augšu. Jēzus Kristus, kurš ir uzvarējis grēku un nāvi, kurš ir uzvarējis ļauno, vēlas, lai jūs nāktu pie Viņa. Un tā ir jūsu eksistences jēga. Pat ja viss jūsu dzīvē ir greizs, atcerieties, ka tai ir mērķis. Viņš ir izvēlējies tevi. Pat ja jūs nicina visi cilvēki, tas sāp, kad jūs saprotat, ka jums nav pateicības, atzinības, cieņas. Dažreiz rodas iespaids: "Ak, es nevienu neinteresēju." Meklējiet augšup! Ir viens, kurš nomira par jums. Tā Viņš tevi novērtē, tā Viņš tevi mīl. Un, kad neviens uz tevi vairs neskatās, kad pat tavs vīrs, sieva, bērni tevi vairs neciena, kad visi saka: "Ar viņu man nav nekāda sakara.", paskaties augšup. Jēzus Kristus, Dieva Dēls, nomira par jums, par jums personīgi, jo Viņš jūs mīl. Atkal tas var būt ļoti sāpīgi, ja jums nav atzinības no cilvēkiem, jūs esat vīlušies savā ģimenē. Varbūt jūs pat esat nicināts draudzē, rodas iespaids: man tas nav svarīgi. Es apzināti to atkārtoju vēlreiz: paskatieties uz augšu. Jēzus Kristus nomira par jums. Viņš piedalās jūsu ciešanās un priekā. Viņš nav vienaldzīgs. Viņam ir svarīgas jūsu mazākās raizes. Viņš

dalās ar jūsu vismazākajām sāpēm. Mūsdienu situācijā: meklējiet Dievu Tēvu, meklējiet Jēzu Kristu. Meklējiet augšup. Svētais Gars parāda jums ceļu, kas jāiet. Un tas ir pareizais ceļš mūsdienu situācijā. Bet arī: paskatieties uz augšu, Jēzus Kristus, pirmais cilvēks, kas ienāca debesu valstībā, ņemiet Viņu kā piemēru. Kas man tagad jādara? Kā man jārīkojas? Sekojiet Jēzus Kristus piemēram. Un, kad viss svārstās un sabrūk, paskatieties uz augšu. Tas ir mans paraugs. Tāds es gribu būt. Par to es gribu kļūt. Arī man, kad piedzīvoju visu, ko Jēzus aprakstīja, Jēzus Kristus ir un paliek paraugs. Mēs vēlamies nobriest pēc Jēzus Kristus tēla. Un tagad: paskatieties uz to, ko Jēzus Kristus jums ir sagatavojis - mūžīgo dzīvi savā godībā, pilnīgu sadraudzību ar Dievu. Neatkarīgi no tā, ko jūs šodien piedzīvojat, ir vērts palikt uzticīgiem. Dieva godība ir tik liela, ka jūs pat nedomāsiet par to, ko esat pieredzējuši uz zemes. To ir tik viegli pateikt, bet, kad es to saku un domāju, daži brāļi un māsas visā pasaulē piedzīvo to, ko viņi piedzīvo. Es domāju par daudziem brāļiem, daudzām māsām, kuriem bija auglīga dzīve un briesmīgas beigas. Es nemaz negribu tajā iedziļināties. Un tad es domāju: kad viņi būs kopā ar Jēzu, viņi to visu aizmirsīs. Tad jūs domājat: tas nav iespējams. Jūs to nevarat aizmirst. Un tomēr Dieva godība ir tik liela, ka viņi pat vairs par to nedomās. Godība, ko Jēzus Kristus vēlas mums dot, ir daudz lielāka par visu, ko mēs domājam. Un tas nav lēts mierinājums: jā, tas būs labi. Tas ir dievišķs solījums. Patiesības Dievs mums saka: "Es jums dodu garantiju, ka tas, ko Es gribu jums dot, ir daudz, daudz lielāks par visām ciešanām, ko jūs esat piedzīvojuši." Mēs dzīvojam pēdējos laikos. Mums ir darīšana ar visu, ko Jēzus aprakstīja. Bet tādi, kādi mēs esam šobrīd: mūsu pestīšana ir tuvu. Mēs vēlamies piecelties, aktīvi gaidīt to Kungu, sagatavoties un skatīties augšup atkal un atkal. Un tad mēs to piedzīvosim. Mūsu Kungs drīz nāks! Āmen.

PAMATDOMAS

Kristus sekotāji saskaras ar ciešanām. Šīs grūtības mūs neattur. Mēs turpinām gatavoties Jēzus atgriešanās brīdim un sekojam Viņa piemēram.

Apriņķa apustuļa Pošela dievkalpojums Rīgas dievnamā

Attēls: Latvijas Jaunapustuliskā baznīca

Apriņķa apustulis Pošels ar amatnesējiem amatbrāļu istabā.

Apriņķa apustulis Pošels pie altāra

22.martā, sestdienā, Rīgas dievnamā notika apriņķa apustuļa Pošela dievkalpojums, kurā viņš kalpoja visu Latvijas draudžu brāļiem un māsām ar vārdu no Lūkas evaņģēlija 6, 36: „Esiet žēlsirdīgi, jo arī jūsu Tēvs ir žēlsirdīgs."

Žēlsirdība ir viena no Dieva īpašībām. Sinaja kalnā tas Kungs atklāja sevi Mozum kā žēlsirdīgo, žēlastības pilno, pacietīgo un uzticīgo Dievu (2. Mo 34:6).

Dievs ir žēlsirdīgs. Starp daudziem Dieva žēlsirdības aspektiem īpaši jāmin trīs: Viņa žēlastība, Viņa iecietība – līdzībā par pazudušo dēlu (Lk 15:11-32) Jēzus paskaidro, ka Dievs nenoraida grēcīgo cilvēku. Viņš izrāda pilnīgu solidaritāti tiem, kas nožēlo grēkus. Viņa žēlsirdība, Viņa līdzjūtība – Dievs ir jūtīgs pret cilvēces vajadzībām un ir gatavs tās mazināt. Svarīgas ir materiālās vajadzības, bet jo īpaši arī garīgās vajadzības (Lk 1:78-79). Viņa pacietība, Viņa ciešanas — daudzi cilvēki nelabprāt pieņem pestīšanu,

Brāļi un māsas dievkalpojumā

Apustulis Otens pie altāra

ko Kristus viņiem piedāvā. Dievs dod viņiem žēlastības laiku, lai nāktu pie grēku nožēlošanas (2.Pēt. 3:9).

Jēzus vārdos un darbos tieši izpaužas dievišķā žēlastība. Viņš māca mums būt žēlsirdīgiem un rāda mums piemēru. Ja mēs vēlamies augt Jēzus būtībā, mēs gribam iemācīties būt žēlsirdīgi.

Jēzus nosodīja grēku, bet ne grēcinieku. Viņš mūs skubina netiesāt savu tuvāko (Lk 6:37), bet pieņemt viņu tādu, kāds viņš ir. Zinot, ka mēs visi esam vāji, izrādīsim iecietību pret citiem. Nesīsim viens otra nastas (vājības) (Galatiešiem 6:2).

Jēzus piedalījās cilvēces materiālajās un morālajās vajadzībās un atviegloja tās. Viņš deva maizi izsalkušajam pūlim (Mt. ev. 15:32-38). Būsim iejūtīgi pret citu cilvēku nožēlojamo stāvokli. Mierināsim tos, kuri raud. Mateja 25:34-46 Jēzus aicina mūs ļoti konkrētā veidā palīdzēt savam tuvākajam viņa vajadzībās.

Dievs ir pacietīgs pret mums, tāpēc būsim pacietīgi arī pret savu tuvāko. Mēs turpinām lūgt par cilvēku glābšanu, pat ja viņi nebeidz noraidīt Kristu. Mēs nenosodām tos, kuri vairs neapmeklē dievkalpojumus, gluži pretēji: mēs pacietīgi aizlūdzam par viņiem un parādām viņiem savu sapratni, kad vien mums ir iespēja. Mēs sadarbojamies Baznīcā, lai tie, kas to vēlas, varētu atrast glābiņu tur. Tā runāja apriņķa apustulis.

Brāļi un māsas dievkalpojumā

Siguldas draudzes ansamblis kuplināja dievkalpojumu

PĒTERIS NOLIEDZ JĒZU

PĒC LŪKAS 22:24–62

Kad Jēzus kopā ar mācekļiem ēd Lieldienu jēru, Viņš viņiem saka, ka viens no mācekļiem viņu nodos. Mācekļi brīnās, kurš tas būs. Rodas strīds par to, kurš no mācekļiem ir vislielākais. Jēzus liek visiem divpadsmit kalpot viens otram.

Jēzus saka Pēterim: "Sātans vēlas tevi šķirt. Bet es esmu lūdzis par jums, lai jūsu ticība neiznīcinātu. Tad, kad jūs nožēlosiet grēkus, jūs stiprināsiet savus brāļus." Pēteris atbild viņam: "Kungs, es esmu gatavs iet kopā ar Tevi cietumā un nāvē." Tad Jēzus saka: "Pēteri, šodien gailis vēl nebūs dziedājis, kad tu trīs reizes noliegsi, ka tu Mani pazīsti." Pēc Pashā maltītes Jēzus dodas uz Olīvu kalnu Ģetzemanes dārzā; mācekļi seko Viņam. Viņš mazliet iet malā, lai lūgtu. Mācekļiem arī vajadzētu lūgt, lai viņi nekļūst vāji. Jēzus jautā: "Tēvs, ja Tu gribi, ņem šo kausu no manis, tomēr ne mans, bet Tavs prāts lai notiek!" Eņģelis nāk un stiprina Viņu. Jēzus lūdz vēl dedzīgāk. Viņš cīnās ar nāves bailēm. Viņa sviedri krīt zemē kā asins pilieni, un tad Viņš pieceļas un dodas pie mācekļiem. Tikmēr viņi ir aizmiguši, skumju pilni. Jēzus pamodina viņus, lai lūgtu. Tikmēr Jūda, viens no divpadsmit, ir ievedis Jēzus pretiniekus dārzā. Jēzus tiek sagūstīts un nogādāts augstā priestera mājā pratināšanai. Pēteris seko Viņam no tālienes. Mājas pagalmā cilvēki sildās pie ugunskura; Pēteris apsēžas kopā ar viņiem. Kalpone uzmanīgi skatās uz viņu un saka: "Arī šis bija ar Viņu." Pēteris to noliedz un saka: "Sieviete, es Viņu nepazīstu."

Pēc kāda laika kāds cits skatās uz viņu un saka: “Arī tu esi viens no viņiem.” Atkal Pēteris visu noliedz: “Cilvēk, tas neesmu es.” Pēc kāda laika, aptuveni stundas, cits to apstiprina un saka: “Patiesi, arī šis bija ar Viņu, jo viņš ir galilejietis.” Pēteris trešo reizi noliedz: “Cilvēk, es nezinu, ko tu saki.” Un, kamēr viņš vēl runāja, gailis dziedāja. Jēzus pagriežas un skatās uz Pēteri.

Pēteris atceras, kā Jēzus viņam teica: “Šodien pat tu trīs reizes noliegsi, pirms gailis dziedās, ka mani pazīsti.” Pēteris iziet ārā un rūgti raud.

Avots: Žurnāls “Mēs, bērni”, izdevums 04/2025; attēli: Mirella Fortunato

CIEMOS PIE ALFRĒDA PARĪZĒ (FRANCIJA)

Vai zinājāt, ka Eifeļa torni 1889. gada Pasaules izstādei uzcēla inženieris Gustavs Eifelis, lai parādītu, cik augstu jūs varat būvēt, izmantojot dzelzi? Un ka Parīzes cilvēkiem sākotnēji tornis vispār nepatika? Četrdesmit gadus tā tolaik bija augstākā ēka pasaulē ar 312 metriem. Tikai 1930. gadā Ņujorkā tika uzcelta augstceltne, kas ir vēl augstāka. Šodien tornis ir Parīzes orientieris. Daudzi cilvēki nāk šeit un fotografējas. Tāpat kā es.

Es esmu Alfrēds. Es dzīvoju Pantinā, kas ir priekšpilsēta Parīzes ziemeļaustrumos. Fotogrāfija tika uzņemta manā pēdējā dzimšanas dienā. Jūs varat redzēt, cik vecs es esmu.

Šeit jūs varat mani redzēt kopā ar tēti Entoniju, mammu Katju un māsu Dariju. Viņai ir trīs gadi. Lielāko daļu laika mēs labi saprotamies, mums patīk izjokot vienam otru.

Laiku pa laikam mēs apmeklējam muzejus un slavenos Parīzes apskates objektus. Šeit jūs varat mani redzēt, piemēram, Luvrā. Muzejs ir slavens ar stikla piramīdām pagalmā, kas arī izceļas ēkas interjerā, un ar “Monu Lisu”, itāļu mākslinieka Leonardo da Vinči gleznu.

Mmm, garšīgi! Man patīk krepes jeb plānās pankūkas. Esmu pārliecināts, ka jūs tās zināt. Bet vai jūs pazīstat arī Croque Monsieur? Tā ir franču sviestmaize ar sieru, vārītu šķiņķi un bešamela mērci. Ar vēl vairāk siera to cep cepeškrāsnī. Délicieux!

Runājot par pārtiku, Francijā mums ir jauka tradīcija: janvārī Trīs ķēniņu dienā tiek pasniegta apaļa, plakana kūka, galette des rois, pildīta ar mandeļu krēmu, un neliela keramikas figūra. Ikviens, kurš to atrod savā kūkas gabalā, tiek iecelts par ķēniņu vai ķēniņieni uz vienu dienu, un viņam ir atļauts valkāt papīra kroni. Šogad festivālu svinējām kopā ar draudzi.

Kopā ar māti un māsu es katru svētdienu eju uz baznīcu Parīzes centrālajā draudzē. Šeit var redzēt baznīcas ieeju. Mana māsa apmeklē pirmssvētdienas skolu, es apmeklēju svētdienas skolu.

Mēs dziedam arī bērnu korī. Pagājušajā gadā mums bija uzstāšanās Adventes svinībās.

Es apmeklēju École élémentaire, Francijas pamatskolu, trešo klasi. Mans mīļākais priekšmets ir ģeogrāfija, jo citas valstis man šķiet tik aizraujošas.

Es domāju, ka zīmēšana ir lieliska. Šeit jūs varat mani redzēt zīmēšanas nodarbībā. Vai jums arī patīk zīmēt?

Avots: Žurnāls „Mēs, bērni", izdevums 04/2025; Attēli: privāti; ChonnieArtwork/stock.adobe

Attēls: Sergijs Pavlovskis/stock.adobe

Ko nozīmē pestīšana un atpestīšana

Jēzus Kristus nodibināja savu baznīcu un sūtīja savus apustuļus, lai padarītu pilnīgu pestīšanu pieejamu cilvēcei. Tāpēc ir svarīgi pareizi saprast, kas veido šo glābšanu.

Termins "pestīšana" ietver ļoti dažādus aspektus. Vecā un Jaunā Derība runā par atbrīvošanu, pestīšanu, saglabāšanu, piedošanu un uzvaru. Šī sarežģītība, kā kristieši arī mūsu baznīcā ir sapratuši pestīšanu, ir redzama visos laikos. Atkarībā no laika un vietas, kurā cilvēki dzīvoja, viņi uzsvēra glābšanas aspektu, kas vislabāk atbilst viņu cerībām. Tāda pati parādība ir redzama šodien. Atkarībā no mūsu situācijas mēs redzam pestīšanu galvenokārt kā atbrīvošanos no ciešanām, kā līdzekli, kā izvairīties no draudiem, vai kā iespēju atkal redzēt mīļoto cilvēku. Visi šie apsvērumi ir pamatoti un saprotami. Bet mēs nekad nedrīkstam aizmirst par to, kas ir būtisks: Jēzus Kristus, mūsu Glābēja un Pestītāja, gribu un darbu.

Atbrīvošana un saglabāšana

Pēc definīcijas pestīšana vienmēr nāk no Dieva. Dievs iejaucās Izraēlas tautas vēsturē, lai atbrīvotu viņus no ēģiptiešu jūga. Dieva Dēls nāca uz zemes, lai atbrīvotu mūs no grēka verdzības un atvērtu piekļuvi Dievam. Jēzus Kristus atkal nāks, lai vadītu izredzētos savā valstībā.

Mūsu baznīcā bija laiki, kad tā Kunga atgriešanās galvenokārt tika uzskatīta par atbrīvošanu un saglabāšanu:

- Tas Kungs atkal nāk, lai atbrīvotu mūs no ciešanām; Viņš mūs izglābs no lielajām bēdām, šī bēdu laika, kurā ļaunums sasniegs savu kulmināciju uz šīs zemes;
- tiem, kas piedalīsies Pirmajā augšāmcelšanā, nav jāierodas Dieva priekšā Pēdējā tiesā.

Lai Kristus viņus pieņemtu pēc Viņa atgriešanās, ticīgie tika mudināti saņemt sakramentus un palikt uzticīgiem apustulātam.

Šī atziņa joprojām ir spēkā. Tomēr ieteicams tos ievietot plašā evaņģēlija kontekstā. Koncentrēšanās uz atbrīvošanu un saglabāšanu kā vienīgajiem aspektiem ir saistīta ar dažiem riskiem:

- ticīgajam var rasties kārdinājums noslēgties no ārpasaules – viņam ir svarīgi palikt uzticīgam, lai izvairītos no prognozētās katastrofas. Līdzcilvēku liktenis paliek otrajā plānā;
- misionāru darbu vairs nemotivē tikai mīlestība pret tuvāko, bet gan vēlme pēc iespējas ātrāk izvairīties no zemes ciešanām ("... kad pēdējā dvēsele ir aizzīmogota...");
- Sakramentus var pārprast kā pašmērķi – to saņemšana garantē pestīšanu;
- dzīve uz zemes tiek attēlota negatīvi – zeme nav nekas cits kā ciešanu vieta, no kuras ir nepieciešams aizbēgt pēc iespējas ātrāk.

Mūžīgā dzīve sadraudzībā ar Dievu

Kad Jēzus Kristus runāja par pestīšanu, Viņš bieži lietoja terminu "mūžīgā dzīve". Mūžīgā dzīve ir daudz vairāk nekā nemirstība. Dievs Tēvs, Dievs Dēls un Dievs Svētais Gars ir radījis cilvēku pēc Sava tēla un dod viņam piekļuvi sadraudzībai ar Sevi. Cilvēks tika izslēgts no šīs kopienas ar grēkā krišanu. Dieva glābšanas rīcības mērķis ir ļaut cilvēkam atkal ieņemt savu vietu pie Dieva. Jēzus apsolītā mūžīgā dzīve sastāv no dalības Tēva, Dēla un Svētā Gara sadraudzībā. Būt kopībā ar Dievu nenozīmē būt "Dievam". Dieva valstībā atpestītie paliks Dieva radības, Dievs vienmēr stāvēs pāri visam un visiem. Bet viņi dzīvos mūžīgi un pilnīgā harmonijā ar Viņu. Viņi pielūgs un slavēs Viņu mūžībā un nemitīgi atklās jaunus Dieva godības aspektus. Tas Kungs ir skaidri norādījis, kādi nosacījumi mums jāizpilda, lai piekļūtu mūžīgajai dzīvei: mums ir jātic Jēzum Kristum, jāpiedzimst no jauna no ūdens un Gara un jāsaņem Kristus miesa un asinis. Šie nosacījumi ir nepieciešami, bet nepietiekami. Sakramentu saņemšana dod mums iespēju ieiet mūžīgā kopībā ar Dievu; tomēr tas

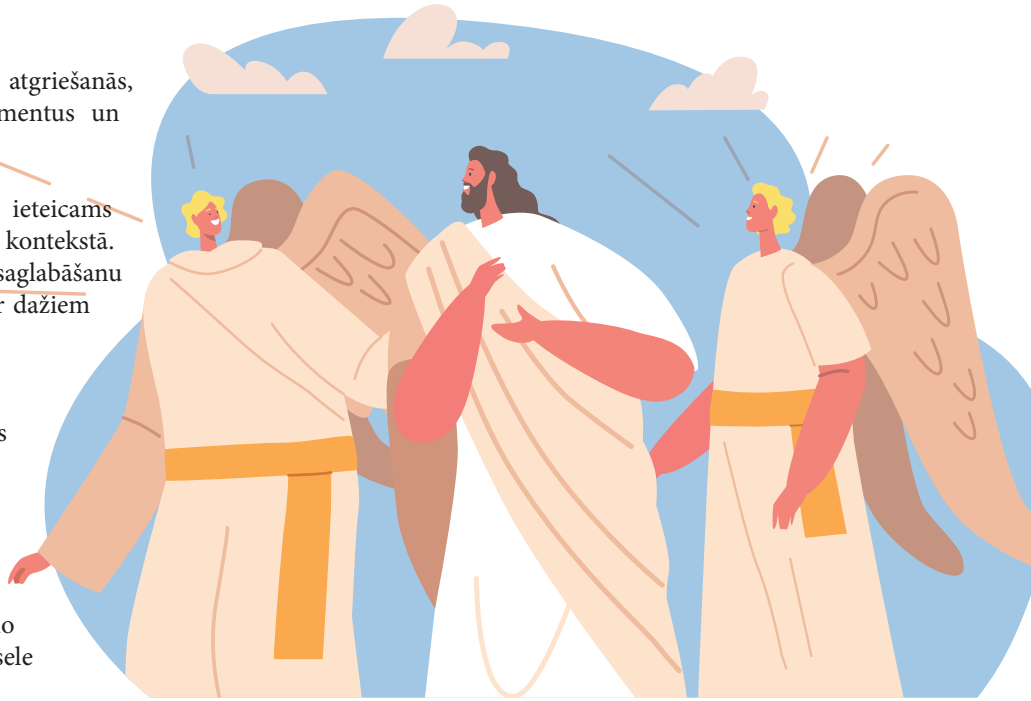

automātiski negarantē mums galīgu piekļuvi tai. Mums ir arī intensīvi jāsagatavojas Jēzus atgriešanai. Šī sagatavošanās ir mūs iesvētīt, precīzāk, ļaut Dievam mūs iesvētīt. Kad mēs ļaujam Svētajam Garam darboties mūsos, Viņš mūs attīra, dod mums spēku pretoties grēkam un māca atteikties no tā, kas mūs šķir no Dieva. Jaunapustuliskie kristieši negaida tā Kunga atgriešanos tikai, lai bēgtu no šīs zemes. Viņi ne vienmēr uzskata savu zemes eksistenci par asaru ieleju. Viņu dzīve uz zemes ir žēlastības laiks, ko Dievs viņiem piešķir, lai viņi varētu sagatavoties priekā un bēdās mūžīgajai sadraudzībai ar Viņu. Viņiem pirmā augšāmcelšanās ir daudz vairāk nekā bēgšana, tā ir pabeigšana!

Sadraudzība ar Dievu un cilvēku

Būt sadraudzībā ar Dievu nozīmē būt piepildītam ar Dieva dzīvi un ievērot Viņa gribu. Dievišķās dzīves būtība ir mīlestība. Ja mēs vēlamies būt vienoti ar Jēzu Kristu, tāpat kā Viņš ir viens ar Tēvu, mums ir jābūt Kristus mīlestībai mūsos. Jaunā Derība skaidri parāda, ka dievišķā dzīve nav atdalāma no mīlestības pret tuvāko. Jēzus piešķir žēlsirdībai tikpat lielu nozīmi kā Dieva mīlestībai. Viņš lūdz par vienotību. Viņš aicina mācekļus mīlēt un kalpot cits citam. Sagatavoties dzīvot mūžīgā sadraudzībā ar Dievu nozīmē arī sagatavoties dzīvot sadraudzībā ar citiem. Paši cilvēki nespēj dzīvot harmonijā viens ar otru. Vispirms viņiem ir jākļūst par jaunu radību Kristū, piepildītai ar Dieva mīlestību un Svētā Gara vadītai. Pilnīga sadraudzība starp cilvēkiem būs iespējama tikai tad, kad visi būs atbrīvoti no grēka un cilvēciskās nepilnības. Bet īpaši šodien mums ir jāiemācās dzīvot sabiedrībā vienam ar otru! Sagatavošanos mūžīgajai dzīvei nevar izdarīt vienatnē. Tai ir jēga tikai tad, ja sagatavošanās notiek to cilvēku vidū, kuri meklē mūžīgo sadraudzību ar Dievu.

Pielūgsmes loma

Dievišķais dievkalpojums ieņem īpaši svarīgu vietu ticīgā sagatavošanā tā Kunga atnākšanai. Piedaloties dievkalpojumā, ticīgais sagatavo sevi pirmām kārtām individuāli. Viņš stiprina savas personīgās attiecības ar Dievu. Viņš cenšas fiziski un garīgi atdalīties no

savas ikdienas dzīves, lai sastaptos ar Dievu. Spredikis, iedvesmots no Svētā Gara, stiprina viņa ticību Jēzus Kristus nenovēršamajam atgriešanās brīdim. Lūdzot Tā Kunga lūgšanu, ticīgais izsaka vēlmi būt kopībā ar Dievu: "Lai nāk Tava valstība, lai piepildās Tava griba". Attaisnošana atbrīvo viņu no grēku nastas. Cienīga dalība tā Kunga vakariņās stiprina viņa cerību un baro dievišķo dzīvi, ko viņš saņēma savā atdzimšanas laikā. Dalība dievkalpojumā arī sagatavo ticīgo dzīvot svēto kopībā Dieva valstībā. Ierodoties dievkalpojumā, ticīgais pierāda, cik lielu nozīmi viņš piešķir savām attiecībām ar Dievu: viņa vēlme slavēt un pielūgt Dievu, viņa vajadzība sazināties ar Dievu un būt kopā ar Viņu ir tik spēcīga, ka viņš nonāk kopā ar cilvēkiem, ar kuriem citādi viņam nekad nebūtu bijis kontakts. Turklāt tikšanās ar mūsu brāļiem un māsām dod viņam iespēju interesēties par citiem, dalīties viņu priekos un bēdās. Un, tā kā neviens nav ideāls, baznīcas dzīve ļauj ticīgajiem iemācīties piedot cits citam, samierināties un pārvarēt savas domstarpības. Kad ticīgais ienāk baznīcā, viņš uztver, ka Dievs runā vienu un to pašu vēstījumu visiem klātesošajiem – Dievs lieto vienu un to pašu vārdu, lai stiprinātu ticīgos ļoti dažādās situācijās. Šis vienkāršais novērojums dod priekšstatu par Evaņģēlija pasludināšanas spēku un efektivitāti. Kopā un skaļi lūdzot: "Piedod mums mūsu grēkus", ticīgie publiski atzīst, ka viņiem visiem bez izņēmuma ir nepieciešama žēlastība. Svētā vakarēdiena sakramenta saņemšana ir būtiska mūsu sagatavošanās Tā Kunga atgriešanās sastāvdaļa. Tā Kunga vakariņas ir arī svētā vakarēdiena maltīte: Kristus sadraudzība ar ticīgajiem, bet arī ticīgo sadraudzība savā starpā. Tā Kunga vakariņas rada visas šīs sekas, kad ticīgais saņem iesvētīto vakarēdienu no apustuļa vai viņa pilnvarota mācītāja rokām draudzes klātbūtnē. Svinot Kunga vakariņas kopā, katrs no mums var redzēt, ka Tas Kungs visus uzņem vienādi, liecina viņiem par to pašu mīlestību un dod viņiem tieši to pašu, ko Viņš dod mums. Šī pieredze ir skaista sagatavošanās Jēra laulību vakariņām. Visbeidzot, jāatzīmē, ka dievkalpojuma svinēšanai parasti ir nepieciešama vairāku ticīgo sadarbība – mācītāja, kora dziedātāju, mūziķu, to, kas atbildīgi par uzņemšanu, dekorēšanu un uzkopšanu utt. Šī sadarbība ir arī lieliska iespēja iemācīties dzīvot kopā.

SECINĀJUMS: pēc Viņa atgriešanās Tas Kungs mūs aizvedīs pie Sevis. Atbrīvoti no grēka un tā sekām, mēs dzīvosim pilnīgā sabiedrībā ar Dievu Tēvu, Dēlu un Svēto Garu. Mēs arī būsim pilnīgā sadraudzībā viens ar otru. Sagatavošanos Otrajai atnākšanai veido sadraudzības ar Dievu un vienam ar otru kultivēšana. Dalība dievkalpojumā ir īpaši svarīga šajā sagatavošanā. Virtuālie dievkalpojumi nenoliedzami piedāvā daudz priekšrocību, taču tiem nav tādas pašas glābšanas ietekmes kā dievišķajam kalpojumam klātbūtnē. Vakarēdiena pieredze ir būtiska līgavas sagatavošanas sastāvdaļa. Tāpat iesvētītās hostijas uzņemšanai priesteru mācītāja un draudzes prombūtnē nevar būt tāda pati glābšanas ietekme kā Tā Kunga vakariņu svinēšanai draudzē. Tāpēc es uzskatu, ka mans pienākums ir svinīgi atgādināt visiem jaunapustuliskajiem ticīgajiem, ka dalība dievkalpojumā ir būtiska mūsu sagatavošanās Jēzus atgriešanās brīdim sastāvdaļa. Apzināta un regulāra atkāpšanās no baznīcas, pat ja mēs varētu nākt uz baznīcu, var kaitēt mūsu pestīšanai.

Iespiests
Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice
Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija
Izdevējs: Simon Heiniger

Priekšskats

06.07.2025	Lozanna (Šveice)
20.07.2025	Kinšasa (Kongo DR)
22.07.2025	Mbanza Nugungu (Kongo DR)
25.07.2025	Boja (Kongo DR)
27.07.2025	Mbužimaji (Kongo DR)
08.08.2025	Vagadugu (Burkinafaso)
10.08.2025	Niameja (Nigēra)
24.08.2025	Tirāna (Albānija)
21.09.2025	Parīze (Francija)
03.10.2025	Tiks precizēts (Gabona)
05.10.2025	Tiks precizēts (Kamerūna)
12.10.2025	Tiks precizēts”(Vācija)
19.10.2025	Kičenera (Kanāda)

New Apostolic Church
International